

Fra den 1ste Oktober 1894 at regne er Danmark tiltraadt den i Paris den 20de Marts 1883 mellem forskellige Stater indgaaede Konvention om Dannelsen af en international Union til Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret, i hvilken Konventions Art. 4 blandt andet er fastsat, at den, som i en af de kontraherende Stater paa foreskrevet Maade har anmeldt et Patentandragende, skal til Indgivelse af lignende Anmeldelse i de andre Stater, og under Forbehold af Trediemands Rettigheder, nyde Fortrinnsret inden for en Frist af 6 Maaneder, hvilken Frist for oversjøiske Lande forøges med en Maaned. Under Hensyn hertil har Regeringen i Medfør af den samme ved Patentlov af 13de April 1894 § 28 dertil givne Bemyndigelse under 28de September 1894 udfærdiget en Anordning, i hvis Afsnit II det under Post 2 blandt andet er fastsat, at den Opfinder, der i en af de Stater, som have tiltraadt fornævnte Konvention, har indleveret Ansøgning om Patent paa en Opfindelse, skal, naar han inden 6 Maaneder — eller, saafremt vedkommende Stat er beliggende uden for Europa, 7 Maaneder — derefter indleverer Ansøgning om Patent her i Landet paa den samme Opfindelse, være berettiget til at faa saadant Patent uden Hensyn til, om Opfindelsen i Løbet af dette Tidsrum er bleven saaledes beskrevet eller bragt i Anvendelse som i Patentlov af 13de April 1894 § 1, Nr. 3, ommeldt.

Ved en i Brüssel i 1897 paabegyndt og ved et Møde sammesteds i afvigte December Maaned afsluttet Konference, ved hvilken den danske Regering har været repræsenteret, er den ommeldte Konvention af 20de Marts 1883 bleven ændret paa forskellige Punkter, og er navnlig Konventionens Artikel 4 bleven forandret saaledes, at Varigheden af den Fortrinnsret, der ifølge samme er knyttet til Indgivelsen af Ansøgninger om Patent, er udvidet til at omfatte et Tidsrum af 12 Maaneder, medens samtidig den tidligere Forøgelse af Fristen med en Maaned for oversjøiske Lande er bortfalden. Ved den ommeldte Forlængelse af Fortrinnsrettens Varighed til 12 Maaneder er det tilstregtet at afhjælpe de uheldige Følger, som den utilstrækkelige Længde af den hidtil gældende Tidsfrist har vist sig at medføre for de Lande, i hvilke det saakaldte Forundersøgelsesystem anvendes (d. v. s. at en Opfindelses Rethed undersøges, forinden Patent meddeles), og er Forlængelsen navnlig motiveret ved, at det tykke Rige blandt andet har gjort sin Tilslutning til Konventionen afhængig af en saadan Endrings Foretagelse. De vedtagne Endringer i Konventionen bleve paa Kon-

ferencen tiltraadte af Danmarks Delegerede, idet denne dog, i Overensstemmelse med den ham i saa Henseende meddelte Instruks, for saa vidt angik den vedtagne Forlængelse af Fortrinnsrettens Varighed fra 6, henholdsvis 7 Maaneder, til 12 Maaneder, tog det udtrykkelige Forbehold, at Danmarks endelige Tilslutning til samme vilde forudsætte Foretagelsen af en Forandring i den bestaaende danske Lovgivning, men at Regeringen vilde være findet at søge en saadan tilvejebragt. Til Indfrielse af det saaledes givne Løfte er nærværende Lovforslag fremsat.

Til Gengæld for den Begunstigelse, som fra Danmarks Side herefter vil hved Patentandragere fra fremmede Stater, vil den vedtagne Endring i Konventionen have i Medfør, at der samtidig opnaas en tilsvarende Fordel for Danmarks Vedkommende over for de Stater, der have sluttet sig til Konventionen, og denne Fordel vil være af ikke ringe Betydning, idet danske Ansøgere om Patent her i Landet under den hidtil bestaaende Tilstand som oftest have maattet indgive Andragende i andre Stater om tilsvarende Patent, forinden de endnu have erfaret, hvorvidt der overhovedet vil kunne meddeles dem Patent her i Landet, og derved have maattet sætte sig i en Del Befrustninger, der senere have kunnet vise sig at være spildte, idet Undersøgelsen af den paagældende Opfindelse har ført til, at denne har været kendt fra tidligere trykte Skrifter og derfor hverken har kunnet beskyttes ved Patent her i Landet eller andetsteds. Sigeledes vil den ved de foretagne Endringer i Konventionen muliggjorte Tilslutning til samme fra det tykke Riges Side være af stor Betydning for Danmark, idet Størstedelen af danske Ansøgere, der søge Patent i Udlandet, naturlig først og fremmest søge saadant i Tyskland.

Samtidig med Foretagelsen af den Endring i Patentlovens § 28, 2det Stykke, som foranlediges ved den ommeldte Forandring i Konventionens 4de Artikel, er det anset hensigtsmæssigt at foretage et Par yderligere Endringer i Bestemmelsen af væsentlig redaktionel Natur. I den nugældende Bestemmelse betegnes den, der har Ret til at paaberaabe sig Bestemmelsen, som „Opfinderen“. Denne Betegnelse er ubeladt i Forslaget for at præcisere, at Bestemmelsen skal være anvendelig paa enhver, der overhovedet er berettiget til her i Landet at opnaa Patent, hvilket ifølge Patentlovens § 3 ikke alene er Opfinderen, men ogsaa den, der udleder sin Ret fra denne. Dette har formentlig ogsaa været Meningen med den gældende Bestemmelse. Endvidere har man an-